

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 102/2026
04.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска превара у вези са порезом на додату вредност, у саизвршилаштву, из члана 173а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радослава Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.198/2024 од 19.06.2025. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.111/25 од 03.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радослава Тадића, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.198/2024 од 19.06.2025. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.111/25 од 03.12.2025. године и предмет враћа Основном суду у Ваљеву на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.198/2024 од 19.06.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела пореска превара у вези са порезом на додату вредност, у саизвршилаштву из члана 173а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у вези члана 33. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, која казна затвора се неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара. На основу члана 91. и 92. КЗ окривљени је обавезан да на име имовинске користи прибављене кривичним делом плати новчани износ од 2.658.166,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.111/25 од 03.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против пресуде

Основног суда у Ваљеу К.бр.198/2024 од 19.06.2025. године, па је побијана пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Радослав Тадић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1), али из образложења захтева произилази да га суштински подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, иако се захтевом истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, из разлога што је окривљени оглашен кривим да је кривично дело извршио у саизвршилаштву а у изреци пресуде се радња саизвршилаштва описује једино као „претходни договор“ окривљеног и још једног лица.

За постојање саизвршилаштва није довољно да два или више лица постигну „претходни договор“ да се изврши кривично дело, већ је нужно да свако од њих или учествује у радњи извршења кривичног дела или да допринесе извршењу тог дела остварујући тиме заједничку одлуку да се дело изврши, а из изреке побијане пресуде се не види да ли је неко друго лице предузела и коју радњу у извршењу дела или је на неки други начин допринело извршењу дела.

Наиме, према чињеничном опису кривичног дела описаног у изреци правноснажне пресуде, окривљени АА је „...у периоду од 11. децембра 2020. године до 15. маја 2021. године...способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела чије је извршење хтео и свестан да је његово дело забрањено, заједно и по претходном договору са само њему познатим лицем, а у намери да као власник и директор односно одговорно лице за пословање привредног друштва...остварио право на неосновани повраћај пореза на додату вредност, поднео три пореске пријаве пореза на додату вредност неистинитог садржаја и то ... па је током наредних десет дана на банкомату пословне банке... код које је његово привредно друштво имало отворен текући рачун уз помоћ дебитне картице ... подигао сав новац у готовом, да би на исти начин поступио и...да би када је по оваквим захтевима окривљеног као јединог овлашћеног подносиоца пореских пријава привредног друштва..., Пореска управа извршила на текући рачун његовог привредног друштва на име повраћаја прилив новца који је потом окривљени у више наврата све до 15.маја 2024. године и

подизао на банкоматима, чиме је у укупном износу од 2.658.166,00 динара остварио право на неосновани повраћај пореза на додату вредност. ,,

Чланом 33. Кривичног законика, који дефинише појам саизвршилаштва, је прописано да ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

Врховни суд налази да се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА основано указује да је у конкретном случају у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити јер из описа радње, у изреци правноснажне пресуде, једино произилази да је окривљени извршио предметно кривично дело са њему познатим лицем, заједно и по претходном договору, док су у потпуности изостала сва остала прописана обележја појма саизвршилаштва. Наиме, у изреци правноснажне пресуде описане су само радње које је окривљени сам предузео као власник и директор односно одговорно лице за пословање привредног друштва да би остварио право на неосновани повраћај пореза на додату вредност, поднео пореске пријаве пореза на додату вредност неистинитог садржаја, да би на банкомату пословне банке код које је његово привредно друштво имало отворен текући рачун уз помоћ дебитне картице подизао новац у готовом, чиме је у укупном износу од 2.658.166,00 динара остварио право на неосновани повраћај пореза на додату вредност.

По налажењу овога суда да би постојало саизвршилаштво није неопходно да свако од саизвршилаца предузима све инкриминисане радње, већ да свако од њих жели извршење кривичног дела као своје и да у време извршења кривичног дела учини било коју радњу којом се омогућава његово извршење, а што у конкретном случају није описано у изреци правноснажне пресуде.

Стога је, Врховни суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радослава Тадића и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијане правноснажне пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.198/2024 од 19.06.2025. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.111/25 од 03.12.2025. године, те списе предмета враћа Основном суду у Ваљеву на поновно суђење, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Врховни суд се није упуштао у оцену навода браниоца окривљеног у односу на део навода којим се суштински оспорава утврђено чињенично стање и којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, будући да ове повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић